

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 680 din 02.10.2019

Dosar nr: 552/2018

Petiția nr: 4961/07.08.2018

Petent: Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din MAI pentru ...

Reclamat: Inspectoratul de Poliție Județean Cluj

Obiect: refuz decont cheltuieli de deplasare

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul procedural al petentului

1. Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din MAI pentru ...

Numele, sediul și domiciliul procedural al reclamatului

2. Inspectoratul de Poliție Județean Clujcu sediul în Cluj Napoca, str. Traian nr. 27, jud. Cluj

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul sesizează CNCD cu privire la refuzul instituției de a deconta cheltuielile de transport pentru ..., comparativ cu alți colegi ai acestuia care au funcții de conducere și cărora le-au fost aprobate cererile de decont.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților în data de 06.09.2018.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Petentul susține următoarele: în data de 25.06.2018, în baza Dispoziției Șefului Inspectoratului nr. 213217 din 18.06.2018 s-a întrunit comisia de analiză a cererilor de aprobare a deplasării și de la locul de muncă și decontarea cheltuielilor aferente. Analizând situația dlui ..., Comisia a propus respingerea solicitării de reactualizare a autovehiculului și respectiv aprobarea deplasării la și de la locul de muncă cu atototurismul, învederând faptul că graficul mijloacelor de transport în comun îi asigură prezența atât la începerea programului de lucru, cât și pentru înapoierea la domiciliul după terminarea programului.

La data de 09.07.2018, petentul a solicitat în mod expres conducerii Inspectoratului remedierea situației prin revocarea în parte a actului administrativ și emiterea unei noi dispoziții, însă la data

de 26.07.2018 Biroul juridic din cadrul IPJ Cluj a respins sesizarea din prisma discriminării, și doar a opinat la concluziile comisiei de soluționare a cererii fără a motiva de ce persoanelor cu funcție de conducere li s-au aprobat cererile.

Sușinerile reclamatului

6. Reclamatul arată că, potrivit art. 6 din HG nr. 1292/200, *“1) Polițiștii au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport, dus și întors, în contul unităților din care fac parte și în situațiile în care se deplasează”...f) la și de la locul de muncă, pe o distanță de 5-70 km, pentru polițiștii mutați în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință, cărora nu li se pot asigura locuințe în localitatea în care au fost mutați.*

f¹) la și de la locul de muncă, pe o distanță de 5-70 km, pentru polițiștii împuterniciți să îndeplinească funcții într-o altă unitate decât cea din care fac parte, situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință, și pentru polițiștii numiți în prima funcție într-o altă șocașitate decât cea de domiciliu sau de reședință, cărora nu li se pot asigura locuințe în localitatea în care au fost împuterniciți/numiți în prima funcție.

De asemenea, reclamatul arată că, în cazul în care graficul orar al mijloacelor de transport în comun nu asigură prezența polițiștilor la ora de începere a programului de lucru, precum și în cazul în care nu există mijloace de transport în comun pe ruta de deplasare la și de la locul de muncă, cu aprobarea șefului unității, deplasarea zilnică se poate face cu mijlocul de transport deținut legal, cu orice titlu, situație în care decontarea cheltuielilor de transport va fi la nivelul contravalorii a 7,5 litri de carburant la 100 km parcurși (art. 4 al. 4 din OMAI nr. 51/2014).

7. Reclamatul susține că diferențierea este justificată din următoarele motive:

- rutele de deplasare ale celor trei polițiști sunt diferite,
- programul de lucru al celor trei polițiști este diferit, în sensul că graficul orar al mijloacelor de transport în comun nu asigură prezența la locul de muncă a acelor polițiști care beneficiază de decontarea cheltuielilor cu mijlocul de transport deținut legal.
- atribuțiile celor trei polițiști sunt diferite. ...ocupă funcții de conducere, fapt ce presupune prezența la structurile pe care le conduc în situații multiple, de multe ori și în afara orelor de program, motiv pentru care prezența acestora la programul de lucru nu poate fi asigurată de graficul orar al mijloacelor de transport în comun.

8. În urma analizării cererilor, Comisia de analiza a deplasării a constatat că pentru numitul ... (care a solicitat aprobare pe ruta Cluj Napoca - Gherla), graficul mijloacelor de transport în comun nu asigură prezența la începerea programului și pentru înapoierea la domiciliu.

De asemenea, pentru numitul ... (care a solicitat aprobare pe ruta Cluj Napoca - Huedin), graficul mijloacelor de transport în comun nu asigură prezența la începerea programului și pentru înapoierea la domiciliu.

Așadar, petentul se deplasează pe o rută diferită de ce-a a persoanelor de mai sus. Nu în ultimul rând, graficul orar al mijloacelor de transport asigură prezența la începerea programului și pentru înapoierea la domiciliu a dlui.....

V. Motivele de fapt și de drept

9. În fapt, Colegiul Director reține refuzul angajatorului de a aproba cererea privind cheltuielile de deplasare la și de la locul de muncă.

10. În drept, sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”.** Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

11. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

12. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. **În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.**

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

13. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director trebuie să analizeze dacă reclamatul i-a încălcat petentului un drept recunoscut de lege în baza unui criteriu interzis. Din sesizare și documentele depuse la dosar se reține că petentului i s-a refuzat aprobarea cererii pentru decontarea cheltuielilor de deplasare la și de la locul de muncă, comparativ cu alți doi colegi care au funcție de conducere și cărora li s-au aprobat cererile. Astfel spus, Colegiul director reține că motivul pentru care colegii petentului au fost avantajați prin aprobarea cererilor de decont a cheltuielilor de deplasare ține de poziția pe care aceștia o ocupă, respectiv funcții de conducere.

Pe de altă parte, reclamatul arată modalitatea ori prioritatea pe care legea o oferă la acordarea cheltuielilor de transport: Astfel, în situația în care angajatul nu beneficiază de transport în comun, ori graficul orar al mijloacelor de transport în comun nu asigură acetuia prezența la începerea programului de lucru și la terminarea programului de muncă, *decontarea cheltuielilor de transport va fi la nivelul contravalorii a 7,5 litri de carburant la 100 km parcurși (art. 4 al. 4 din OMAI nr. 51/2014).*

Nu în ultimul rând, angajatorul justifică aprobarea cererilor pentru decontul cheltuielilor de transport pentru colegii petentului, cei doi colegi ocupând funcții de conducere fapt ce presupune prezența la structurile pe care le conduc în situații multiple, de multe ori și în afara orelor de program, motiv pentru care prezența acestora la programul de lucru **nu** poate fi asigurată de graficul orar al mijloacelor de transport în comun.

14. În consecință, din probatoriul depus la dosar, raportul de cauzalitate între fapta imputată și criteriul invocat nu poate fi reținut, în sensul art. 2 alin.1, art. 2 alin.3 sau art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA

Data redactării: 04.10.2019

Redactat și motivat: Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv Gergely

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.